

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 3920)

4 Ιουλίου, 2007

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΗΛΙΑΔΗΣ,
ΚΡΑΜΒΗΣ, ΧΑΤΖΗΧΑΜΠΗΣ, Δ/στές]

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΙΟΛΑΡΗΣ,

Εφεσείων

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,
2. ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Εφεσιβλήτων.

— — — — —

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τον Εφεσείοντα.

Γ. Λαζάρου, για τους Εφεσιβλητους.

— — — — —

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Κραμβής.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΚΡΑΜΒΗΣ, Δ.: Στις 17.1.2000 η CLR Investment Fund Ltd, εξέδωσε πρόσκληση για εγγραφή στο κοινό (prospectus) για παραχώρηση μετοχών πρώτης έκδοσης. Ο εφεσείων, ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση και κατέβαλε ΛΚ5000 για την απόκτηση 10000 μετοχών. Οι μετοχές της CLR Investment Fund Ltd εισήχθηκαν στο Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου (ΧΑΚ) στις 14.9.2000.

Ο εφεσείων υπέβαλε δήλωση εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2000 και κατ' επίκληση των προνοιών του άρθρου 8(κστ)^{*} των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων (1961-1997), διεκδίκησε φοροαπαλλαγή 30% επί του ποσού που κατέβαλε.

* «8. Απαλλάττονται του φόρου –

(κστ) το τριάντα τοις εκατόν του ποσού που δαπανάται από οποιοδήποτε πρόσωπο μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος Νόμου προς απόκτηση της πρώτης έκδοσης μετοχών εταιρείας κατόπιν πρόσκλησης για εγγραφή στο κοινό και οι οποίες μετοχές εισάγονται στο Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου εντός τριών μηνών από την έκδοσή τους:

Νοείται ότι –

.....»

Οι εφεσίβλητοι με επιστολή τους ημερομηνίας 3.11.2003 αρνήθηκαν να παραχωρήσουν τη ζητηθείσα φοροαπαλλαγή επειδή η CLR Investment Fund Ltd δεν εισήξε τις μετοχές της στο ΧΑΚ εντός τριών μηνών από την έκδοσή τους όπως προνοεί το άρθρο 8(κστ).

Ο εφεσείων άσκησε προσφυγή προς ακύρωση της προαναφερόμενης απόφασης των εφεσιβλήτων. Πρόβαλε ότι το άρθρο 8(κστ) του νόμου, κατά την έκταση που περιορίζει την παραχώρηση της φοροαπαλλαγής σε μετοχές εταιρειών των οποίων οι τίτλοι εισάγονται στο Χρηματιστήριο μέσα σε τρεις μήνες από την έκδοσή τους, είναι αντισυνταγματικό καθότι ο συγκεκριμένος περιορισμός, παραβιάζει την κατοχυρωμένη από το άρθρο 28 του Συντάγματος αρχή της ισότητας. Κατά τον εφεσείοντα, η άνιση μεταχείριση εντοπίζεται μεταξύ φορολογουμένων οι οποίοι αποκτούν μετοχές πρώτης έκδοσης, δημοσίων εταιρειών, οι οποίες εισάγονται στο Χρηματιστήριο **εντός τριών μηνών από την έκδοσή τους** και φορολογουμένων, οι οποίοι αποκτούν μετοχές πρώτης έκδοσης δημοσίων εταιρειών των οποίων οι τίτλοι εισάγονται στο Χρηματιστήριο **μετά την πάροδο των τριών μηνών**. Ο σκοπός του νομοθέτη, σύμφωνα με την εισήγηση, είναι η παραχώρηση φορολογικού κινήτρου στους

φορολογούμενους για να επενδύουν σε μετοχές δημοσίων εταιρειών των οποίων οι τίτλοι εισάγονται στο Χρηματιστήριο. Το κατά πόσο οι τίτλοι μιας δημόσιας εταιρείας εισάγονται στο Χρηματιστήριο εντός τριών μηνών ή σε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών από την έκδοσή τους, δεν έχει σημασία εφόσον ο σκοπός του επίδικου άρθρου είναι η προώθηση και ενθάρρυνση των επενδύσεων σε εταιρείες των οποίων οι μετοχές εισάγονται στο Χρηματιστήριο. Η προθεσμία των τριών μηνών δημιουργεί εν προκειμένω δυσμενή διάκριση σε βάρος των φορολογούμενων οι οποίοι αγοράζουν τέτοιες μετοχές γιατί δεν μπορούν να γνωρίζουν το χρόνο κατά τον οποίο θα εισαχθούν στο Χρηματιστήριο οι τίτλοι της εταιρείας στους οποίους επενδύουν.

Αντίθετη ήταν η θέση των εφεσιβλήτων οι οποίοι, με αναφορά στη νομολογία*, υποστήριξαν ότι το δίκαιο αναγνωρίζει στο νομοθέτη ευρύ πεδίο εξουσίας να ρυθμίζει ποικιλοτρόπως δικαιώματα και υποχρεώσεις ατόμων ή ομάδων ατόμων ιδιαίτερα σε φορολογικά ζητήματα.

**Sergios Antoniades v. Republic (1973) 3 CLR 658*

Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων, Αναφορά Αρ. 1/89 (1989) 3 ΑΔΔ 1490
Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλής των Αντιπροσώπων, Αναφορά Αρ. 2/89 (1989) 3 ΑΔΔ 1931

Η προσφυγή απορρίφθηκε, κατ' εφαρμογή της αρχής που η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου διατύπωσε στην *Dias United Publishing Co Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Υπουργού Οικονομικών (1996) 3 A.A.I. 550* και επαναλήφθηκε αργότερα στην *Sarieddin v. Δημοκρατίας A.E. 3375, 4.10.04.* Οτι δηλαδή, «η διαπίστωση παράβασης της αρχής της ισότητας επάγεται τη μη εφαρμογή της αντισυνταγματικής διάταξης και όχι την επέκταση της, για να καλύψει και άλλους, με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου η οποία, σε τέτοια περίπτωση, ανεπιτρέπτως θα προσλάμβανε νομοθετικό περιεχόμενο.» Δέστε επίσης, *Μαρία Βρούντον v. Κυπριακής Δημοκρατίας, AE 3830, ημερ. 3.3.2006* και *Βάσος Κωνσταντίνου v. Κυπριακής Δημοκρατίας, Υπόθ. Αρ. 1705/06, ημερ. 1.6.2007.*

Με την παρούσα έφεση, επιδιώκεται ο παραμερισμός της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή. Η νομική επιχειρηματολογία που αναπτύχθηκε κατά την ακρόαση της προσφυγής αναφορικά με την αντισυνταγματικότητα του άρθρου 8(κστ), επαναλήφθηκε και κατά την ακρόαση της έφεσης. Ο εφεσείων υπέβαλε περαιτέρω ότι η προαναφερόμενη νομική αρχή δεν τυγχάνει εφαρμογής στα γεγονότα της

παρούσας υπόθεσης καθότι, με την κήρυξη του σχετικού μέρους της παραγράφου (κστ) ως αντισυνταγματικού, αυτομάτως ο ίδιος θα τύχει του ευεργετήματος της φοροαπαλλαγής που προβλέπει το άρθρο 8(κστ) χωρίς οποιαδήποτε προσθήκη ή τροποποίηση της εν λόγω διάταξης.

Θέσαμε το ερώτημα κατά πόσο στην προκείμενη περίπτωση είναι εφικτός ο διαχωρισμός του ενστάσιμου μέρους της διάταξης, που επιβάλλει το χρονικό περιορισμό των τριών μηνών, από το υπόλοιπο μέρος της χωρίς να αλλοιώνονται οι σκοποί της. Η απάντηση από πλευράς εφεσείοντα ήταν καταφατική ενώ αρνητική ήταν η απάντηση των εφεσιβλήτων.

Στην *Πρόεδρος της Δημοκρατίας v. Βουλής Αντιπροσώπων (Αρ. 1)*
(2000) 3 ΑΔΔ 157 διατυπώθηκε η αρχή ότι σε υποθέσεις αναφοράς νόμων, το Ανώτατο Δικαστήριο έχει την ευχέρεια να μην κηρύξει ολόκληρη νομοθετική διάταξη ως αντισυνταγματική αλλά μόνο μέρος της εν λόγω διάταξης, νοούμενο ότι η ενστάσιμη διάταξη, μπορεί να διαχωριστεί από το υπόλοιπο του νόμου. Σύμφωνα με την απόφαση, «νομοθετική διάταξη μπορεί να χαρακτηριστεί ως διαχωριστέα, εφόσον, με τη διαγραφή της δεν

πλήττεται ο πυρήνας του νόμου και δεν αλλοιώνονται οι σκοποί του.»

Αυτή η αρχή, εφαρμόζεται βεβαίως και σε κάθε διάταξη που έχει αποκτήσει ισχύ νόμου. Βλ. *The Board for Registration of Architects and Civil Engineers v. Kyriakides (1966) 3 CLR 640.*

Συνάγεται από το νόμο και ευθέως προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση ότι ο σκοπός του νομοθέτη είναι η ενθάρρυνση της εισαγωγής μετοχών δημοσίων εταιρειών στο ΧΑΚ. Πρόκειται για νομοθετική ρύθμιση, αναγόμενη στην οικονομική, δημοσιονομική και φορολογική πολιτική του κράτους. Για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού, προβλέπεται η παραχώρηση κινήτρων, μεταξύ άλλων, φορολογικής απαλλαγής στους επενδυτές, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 8(κστ) του νόμου. Η συγκεκριμένη διάταξη, διαλαμβάνει προϋποθέσεις, άρρηκτα συναρτημένες μεταξύ τους, συνθέτοντας κατά την κρίση μας, ενιαίο και αδιάσπαστο σύνολο για την επίτευξη του συγκεκριμένου σκοπού. Ο νομοθέτης δεν είχε πρόθεση να αφήσει την εισαγωγή πρώτης έκδοσης μετοχών στο ΧΑΚ σε ακαθόριστο χρόνο.

Ενόψει των πιο πάνω, καταλήγουμε ότι η επίδικη νομοθετική διάταξη δεν μπορεί να διαχωριστεί από το υπόλοιπο μέρος του νόμου χωρίς να αλλοιώνεται ο σκοπός του. Επομένως, εφόσον δεν υπάρχει η προϋπόθεση υπό την οποία υποστηρίχθηκε ότι η αρχή της *Dias (ανωτέρω)* δεν αφορά σε περίπτωση όπως η παρούσα, η έφεση πρέπει να απορριφθεί.

Η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Ο εφεσείων να καταβάλει £700 έξοδα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.

ΗΛΙΑΔΗΣ, Δ.

ΚΡΑΜΒΗΣ, Δ.

ΧΑΤΖΗΧΑΜΠΗΣ, Δ.

ΣΦ.